

РЕШЕНИЕ

№ 8

гр. Кърджали, 07.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – КЪРДЖАЛИ в публично заседание на девети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Васка Д. Халачева

при участието на секретаря Светла В. Радева
като разгледа докладваното от Васка Д. Халачева Търговско дело №
20215100900084 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Настоящият спор на основание чл.365, ал.1, т.1 от ГПК по своя характер, е търговски и като такъв подлежи на разглеждане по реда на Особеното исково производство по търговски спорове- Гл. Тридесет и втора от ГПК.

Настоящото търговско производство е образувано по депозирана чрез процесуален представител – адв. М. –АК-К., от ищцата Г. К. Г. от гр.К. против З. „Б. И.” А., гр. С искова молба с вх.№ 1440/22.10.2021г. В нея ищцата твърди, че на 14.12.2020 г. около 10.20 часа в гр. К., на бул. "Б.", на паркинга пред магазин „Л.“, Р. М. Я. от с. С., общ. А., при управление на МПС марка „Опел“, модел „Астра“, с ДК № К * АТ, собственост на М. Р. Я. от с. С., общ. А., и при извършване на маневра на заден ход /при излизане от паркинга на магазин „Л.“, не се убедил, че пътят зад него е свободен, при което със задната лява част на автомобила я блъснал в дясното ѝ коляно. В резултат на удара и от генерирания завъртащ момент, се извъртяла по посока на часовниковата стрелка и била отхвърлена назад. Паднала перпендикулярно на оста на локалното пътно платно, с крака към автомобила и с глава на тротоара пред магазина. Ищцата твърди също, че вследствие на ПТП-то ѝ били причинени телесни увреждания. Била транспортирана по спешност за преглед и лечение в М. “Д. А. Д.“ А. – К., като впоследствие била хоспитализирана в Отделение по ортопедия и травматология за времето от 14.12.2020 г. до 29.12.2020 г. Там било констатирано счупване на горния край на тибията на десния крак. Била лекувана по КП № 256 и КП № 217, и изписана на 29.12.2020 г., като по време на престоя ѝ било извършено открито наместване на фрактура с вътрешна фиксация, тибия и фибула под анестезия, интервенция – кръвна

репозиция и мос. В здравното заведение след интервенцията ѝ било назначено лечение с „Фраксипарин“, „Натриев хлорид“ и „Дексофен“.

В исковата си молба ищцата твърди и че за настъпилото ПТП, бил съставен констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 2020-1036- 283/14.12.2020 г., подписан от мл.контрольор при ОД на МВР – К.. За извършеното деяние водачът Я. бил признат за виновен с влязло в сила Решение № 17/19.05.2021 г., постановено по НАХД № 461/2021 г. по описа на РС – К., а именно, че на 14.12.2020 г. в гр. К., при управление на МПС – лек автомобил марка „Опел“, модел „Астра“, с ДК № К * АТ, нарушил правилата за движение по пътищата – чл. 40, ал. 1 от ЗДвП, който задължава водача, преди да започне движение назад, да се убеди, че пътят зад превозното средство е свободен и няма да създаде опасност или затруднения за останалите участници в движението, чл. 40, ал. 2 от ЗДвП, според който по време на движението си назад, водачът е длъжен непрекъснато да наблюдава пътя зад превозното средство, а когато това е невъзможно, е длъжен да осигури лице, което да му сигнализира за опасности, и чл. 116 от ЗДвП, според който водачът на пътното транспортно средство е длъжен да бъде внимателен и предпазлив към пешеходците, и по непредпазливост причинил на Г. К. Г. от гр. К. средна телесна повреда, изразяваща се в счупване на голям пищял на дясната подбедрица в горния му край, довело до трайно затрудняване на движението на десен долен крайник – престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „б“, предл. 2, във вр. с чл. 342, ал. 1 от НК, като на основание чл. 78а от НК бил освободен от наказателна отговорност и му било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000 лева и на основание чл. 343г, във вр. с чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК, бил лишен от право да управлява МПС за срок от 5 месеца.

Твърди се в исковата молба, че управляваното от деликвента Р. М. Я. МПС за времето от 17.08.2020 г. до 17.08.2021 г. имало сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при ответното дружество, обективизирана в застрахователна полица № BG/02/1200023450248.

След изписване от лечебното заведение, ищцата изтъква, че повече от четири месеца не могла да се обслужва сама, което наложило да има непрекъснато човек в дома ѝ, който да се грижи за ежедневните ѝ нужди и тоалет. Придвигвала се в дома си повече от четири месеца с помощта на проходилка, подпомагана от сина си и от други лица. Не напускала жилището си повече от четири месеца, поради получената травма. Болките на ищцата и ограничените ѝ движения наложили нов преглед, осъществен на 26.05.2021 г. от д-р Спас Пасев – лекар със специалност „ортопедия и травматология“, който след извършения преглед, констатирал, че все още е налице лек оток и ограничени движения в областта на дясната колянна става, предписвайки на ищцата щадящ режим, НСПВС (Нестероидни противовъзпалителни средства) при нужда, физиотерапия, рехабилитация, както и препоръчал поставяне на „Остенил плюс“ вътреставно.

Ищцата твърди в този аспект и, че повече от десет месеца след претърпения инцидент, все още търпяла последиците от увреждането – изпитвала болки и все още не били възстановени в пълен обем движенията ѝ с десния долен крайник. Повече от осем месеца

изпитвала тревожност и напрегнатост, страдала от безсъние, тъй като мислено дълго време преживявала отново случилото се. Често получавала стягане в гърдите, сърцебиене и силно главоболие, което състояние продължило и до момента на подаване на исковата молба, с постепенно отшумяване на симптомите.

Така причинените ѝ неимуществени вреди ищцата оценява на 40 000 лева. А претърпените от нея имуществени вреди, изразяващи се в закупуване на медикаменти и ортези – „Клексан“ ампули, остеосинтезни средства, ортеза, както и заплатена потребителска такса за лечението ѝ в М. „Д. А. Д.“ А., съгласно приложени Фактура № 0000000592/06.01.2021 г., издадена от „Медика“ ООД на стойност 260.00 лева; Фактура № 0000053431/16.12.2020 г. за сумата от 700.00 лева, изд. от М. „Д. А. Д.“ А.; Фактура № 0000053714/29.12.2020 г. за сумата от 58.00 лева, изд. от М. „Д. А. Д.“ А., и Фактура № 4000000030/29.12.2020 г. за сумата от 136.67 лева, изд. от ЕТ „Роси - Роса Овчарова“ – гр. К., възлизали в общ размер от 1 170.67 лв.

В исковата молба се твърди, че така причинените на ищцата неимуществени и имуществени вреди се намирили в пряка причинна връзка с настъпилото ПТП. Ищцата твърди, че за настъпилото ПТП уведомила ответното застрахователното дружество с уведомление с вх. № ОК-784271/23.12.2020 г., както и че в изпълнение на изискванията и задълженията си, съгласно разпоредбата на чл. 380 от КЗ, предявила своята извънсъдебна писмена претенция пред застрахователното дружество с вх. № ОК-451 887/20.07.2021 г. за заплащане на обезщетение за претърпените от нея неимуществени и имуществени вреди, изразяващи се в получените от нея телесни увреждания и направените разходи за лечение, ведно с приложени необходими писмени доказателства, но до този момент отговор не получила.

С оглед изложеното, моли да бъде осъден ответникът да ѝ заплати сумата в размер 40 000 лв., съставляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания от причинените ѝ телесни увреждания – счупване на голям пищял на дясна подбедрица в горния му край, довело до трайно затрудняване движението на десен долен крайник и настъпил посттравматичен шок, както и сумата в размер на 1 170.67 лв., съставляваща обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в закупуване на медикаменти за лечението ѝ, санитарно-хигиенни материали, помощни и остеосинтезни средства, заплащане на потребителски такси, в резултат на ПТП, настъпило на 14.12.2020г. в гр. К., ведно със законна лихва върху сумите, считано от 21.10.2021г.- моментът на изтичане на тримесечния срок от подаване на писмената застрахователна претенция, до окончателното им изплащане. Претендира и присъждане на разноски по производството.

От ответника З. „Б. И.“А., в дадения му надлежен по смисъла на чл.367, ал.1 от ГПК срок, е постъпил отговор на предявената от ищцата искова молба. С отговора исковата претенция е намерена за допустима. По същество исковата претенция се оспорва по основание, и по размер с възражение за нейната прекомерност, като неотговаряща на икономическата конюнктура и на претърпените вреди, и като несъобразена със съдебната практика. С отговора се излагат съображения, че с оглед доказаните с представените към

исквата молба писмени доказателства телесни увреждания, сумата от около 20 000 лв. се явявала адекватна, съгласно съдебната практика, за обезщетение. С отговора се прави при условията на евентуалност и възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищцата, поради това, че същата не се съобщила с посоката и скоростта на приближаващото се МПС и не положила дължимата грижа на пешеходеца да съхранява собствените си живот и здраве, и така нарушила разпоредбите на чл.32, чл.113, ал.1, т.1 и чл.114, т.1 от ЗДвП.

В срока, даден на ищцата по реда на чл.372, ал.1 от ГПК, е постъпила допълнителна искова молба, с която предявената искова претенция се поддържа изцяло. Излагат се доводи, че ищцата не е извършила нарушения на цитираните в отговора на ответното застрахователно дружество разпоредби на ЗДвП като пешеходец, поради което и е оспорено направеното в производството възражение за съпричиняване на вредоносния резултат. Изтъква се, че ищцата не е имала техническа възможност да избегне ПТП. Претендира се присъждане в производството на разноски по реда и при условията на чл.38, ал.2, във вр. с чл.38, ал.1, т.2 от ЗА.

В срока по чл.373, ал.1 от ГПК, е постъпил допълнителен отговор на допълнителната искова молба. С него ответникът поддържа депозираните си отговор и направените с него възражения. С допълнителния си отговор претендира в производството и присъждане на разноски, за които прилага и списък по чл.80 от ГПК.

В откритото съдебно заседание, проведено по реда и при условията на чл.375 от ГПК, ищцата, лично и чрез процесуалния си представител, поддържа исквата си претенция по изложените съображения. Във връзка с направено искане за присъждане на разноски, представя Удостоверение на НАП за регистрация по ДДС на името на адв. Н.М..

В откритото съдебно заседание, проведено по реда и при условията на чл.375 и сл. от ГПК, ответното застрахователно дружество, чрез депозирано от процесуален представител писмено становище, поддържа възраженията си по предявената искова претенция. Поддържа депозираните по делото отговори. Прави при условията на евентуалност на основание чл.78, ал.5 от ГПК възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ищцовата страна.

Окръжният съд в рамките на своите правомощия, действащ в производството като първоинстанционен, след приключване на съдебното дирене и изслушване на устните състезания, пристъпи към постановяване на своя съдебен акт, в който приема за установено следното :

Предмет на настоящото производство, е поддържаната от ищцата искова претенция, състояща се от обективно съединени искове с правно основание чл.432, ал.1, във вр. с чл.380 от КЗ, във вр. с чл.45 от ЗЗД и чл.497, ал.1 от КЗ, във вр. с чл.86 от ЗЗД, с предявяването на която цели да бъде осъдено ответното застрахователно дружество да ѝ заплати сумата в размер 40 000 лв., съставляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания от причинените ѝ телесни увреждания – счупване на голям

пищял на дясна подбедрица в горния му край, довело до трайно затрудняване движението на десен долен крайник и настъпил посттравматичен шок, както и сумата в размер на 1 170.67 лв., съставляваща обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в закупуване на медикаменти за лечението ѝ, санитарно-хигиенни материали, помощни и остеосинтезни средства, заплащане на потребителски такси, причинени ѝ в резултат на ПТП, настъпило на 14.12.2020г. в гр. К., ведно със законна лихва върху сумите, считано от 21.10.2021г.-моментът на изтичане на тримесечния срок от подаване на писмената застрахователна претенция, до окончателното им изплащане.

Съдът намира така индивидуализираната в производството искова претенция за допустима, а по същество и за частично основателна.

С изготвения по делото доклад, съдът е приел за безспорни в производството следните обстоятелствата, а именно: 1. че с Решение № 17/19.05.2021 г., постановено по НАХД №461/2021г., Районен съд – К. е признал Р. М. Я. от с. С., общ. А., с ЕГН *****, за виновен за това, че на 14.12.2020 г. в гр. К., при управление на МПС – лек автомобил марка „Опел“, модел „Астра“, с ДК № К * АТ, нарушил правилата за движение по пътищата – чл. 40, ал. 1 от ЗДвП, който задължава водача, преди да започне движение назад, да се убеди, че пътят зад превозното средство е свободен и няма да създаде опасност или затруднения за останалите участници в движението, чл. 40, ал. 2 от ЗДвП, според който по време на движението си назад, водачът е длъжен непрекъснато да наблюдава пътя зад превозното средство, а когато това е невъзможно, е длъжен да осигури лице, което да му сигнализира за опасности, и чл. 116 от ЗДвП, според който водачът на пътното транспортно средство е длъжен да бъде внимателен и предпазлив към пешеходците, и по непредпазливост причинил на Г. К. Г. от гр. К. средна телесна повреда, изразяваща се в счупване на голям пищял на дясната подбедрица в горния ѝ край, довело до трайно затрудняване на движението на десен долен крайник – престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „б“, предл. 2, във вр. с чл. 342, ал. 1 от НК, като на основание чл. 78а от НК същият е бил освободен от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000 лева и на основание чл. 343г, във вр. с чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК, е бил лишен от право да управлява МПС за срок от 5 месеца; и 2. че по отношение на лекия автомобил, управляван от деликвента Р. М. Я. за времето от 17.08.2020 г. до 17.08.2021 г. е била налице сключена валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при ответното застрахователно дружество – З. „Б. И.“ А., обективизирана в застрахователна полица № BG/02/1200023450248.

От приетото по делото заключение, изготвено по назначената САТЕ, съдът установи, че на 14.10.2020 г. при облачно и дъждовно време с нормална видимост, в светлата част на деня и при мокра пътна настилка, пред магазин „Л.“ в гр.К., лек автомобил „Опел Астра“, с рег.№ К * АТ, управляван от Р. Я., при извършване движение на заден ход с цел излизане от паркинга, със задната си лява част дарил намиращата се пред магазина и предвиждащата се към паркинга пешеходка Г.Г. в дясното ѝ коляно. В резултат на удара, от генериращия завъртащ момент, се е извъртяла по посока на часовата стрелка и е била отхвърлена назад, като е паднала перпендикулярно на оста на локалното пътно платно, с крака към автомобила

и глава на тротоара пред магазина. Съгласно експертизата на вещото лице, от техническа гледна точка, пострадалата Г. не е допринесла за настъпване на процесното ПТП и същата не е имала възможност да предотврати настъпването му.

А от приетото по делото заключение, изготвено по назначената СМЕ, съдът установи, че на ищцата е било причинено: Счупване на големия пищял на дясната подбедрица в горния му край, наложило болнично и оперативно лечение и наблюдение. Вещото лице установява също, че описаното увреждане е било получено при действието на твърд тъп предмет и добре отговаря по време и начин да е възникнало така, както се сочи в исковата молба, като счупването на големия пищял на дясната подбедрица в горния му край е довело до трайно затрудняване на движението на дясната подбедрица за повече от един месец и че към момента на прегледа, осъществен при изготвяне на приетото заключение е установено, че все още не е настъпило пълно възстановяване на движенията в дясната колянна става. Съгласно експертизата на вещото лице описаните в представените по делото фактури остеосинтезни, санитарни средства и медикаменти, както и платената потребителска такса, са били необходими за лечението и възстановяването на ищцата Г. от получената от нея травма.

Съобразявайки разпоредбата на чл.300 от ГПК, настоящият съд, разглеждаш гражданските последици от процесното деяние, намира за задължителни за него обстоятелствата относно това, извършено ли е деянието, неговата противоправност и виновността на дееца, а и с оглед приетите и обсъдени в предходни абзаци заключения, изготвени по назначените от съда СМЕ И СМЕ, приема за установено авторството, виновността и механизма на осъществяване на процесния деликт, и настъпилите от него вреди. А именно : че на 14.10.2020 г. при облачно и дъждовно време с нормална видимост, в светлата част на деня и при мокра пътна настилка пред магазин „Л.“ в гр.К., Р. Я. при управление на застрахования при ответното дружество по валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите с Полица № BG/02/1200023450248 лек автомобил „Опел Астра“, К * АТ, поради неизпълнение на задълженията си преди да започне движение назад, да се убеди, че пътят зад превозното средство е свободен и няма да създаде опасност или затруднения за останалите участници в движението и непрекъснато да наблюдава пътя зад превозното средство, а когато това е невъзможно да осигури лице, което да му сигнализира за опасности и поради не проявена внимателност и предпазливост към пешеходците, е ударил с предната лява част на автомобила ищцата Г., в резултат на което ѝ е причинил средна телесна повреда по смисъла на чл.129 от НК, изразяваща се в счупване на големия пищял на дясната подбедрица в горния му край, довело до трайно затрудняване движението на десен долен крайник и наложило болнично и оперативно лечение и наблюдение.

Безспорното наличие на валидното застрахователно правоотношение между деликвентата и ответника – З. к. „Б. И.“ А. – гр. С, обективизирано в цитираната Полица № BG/02/1200023450248, валидна към момента на причиняване на деликта – 14.10.2020г., пък обуславя, съгласно разпоредбата на чл.429 от КЗ, отговорността на ответното дружество по отношение на пострадалата при деликта ищца. Съдът, съобразявайки изготвените по

назначените експертизи /САТЕ и СМЕ/ заключения, приема за установена в производството и изискуемата се причинна връзка между причинената телесна повреда и неправомерното поведение на виновния водач, довело до процесното ПТП.

Своевременно направеното от ответното застрахователно дружество възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищцата, поради обстоятелството, че същата не се съобразила с посоката и скоростта на приближаващото се МПС и не положила дължимата грижа на пешеходеца да съхранява собствените си живот и здраве, и така нарушила разпоредбите на чл.32, чл.113, ал.1, т.1 и чл.114, т.1 от ЗДвП, съдът намира за неоснователно. За да формира този си извод, съобрази цитираната разпоредбата на чл.32 от ЗДвП, съгласно която преди да навлязат на платното за движение, пешеходците могат да сигнализират за намерението си чрез подаване на сигнал с ръка - лява или дясна ръка, изпъната нагоре или напречно на пътя, като този сигналът не ги освобождава от задължението, преди да навлязат на платното за движение, да се съобразят с разстоянието до приближаващите се превозни средства и с тяхната скорост на движение. Съгласно пак чл.113, ал.1 от ЗДвП, при пресичане на платното за движение пешеходците са длъжни да преминават по пешеходните пътеки при спазване на посочените правила, а именно: преди да навлязат на платното за движение, да се съобразят с приближаващите се пътни превозни средства; да не удължават ненужно пътя и времето за пресичане, да не спират без необходимост на платното за движение; да спазват светлинните сигнали и сигналите на регулировчика и да не преминават през ограждения от парапети или вериги. А съгласно чл.114, ал.1, на пешеходците е забранено да навлизат внезапно на платното за движение; да пресичат платното за движение при ограничена видимост; да извършват търговия и услуги на платното за движение. Изясненият в производството механизъм на осъществяване на процесното ПТП, настъпило извън пътното платно, непосредствено до колоната на магазина „Л.“, според очевидката А.К., под навеса на магазина според очевидката Р.П., и при придвижване на пострадалата към паркинга на магазина, според вещото лице, прави цитираните разпоредби неприложими в настоящото дело.

Относно дължимия се в производството размер на причинените на ищцата неимуществени вреди, съдът съобрази задължителната за прилагане съдебна практика, изразена в Постановление № 4 от 23.XII.1968 г. на Пленум на ВС, която възприема справедливостта по смисъла на чл.52 от ЗЗД като критерий за размера на обезщетението за неимуществени вреди, не като абстрактно понятие, а като свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда. Такива обективни обстоятелства при телесните увреждания, в частност и при доказаната в производството средна телесна повреда, следва да бъде характерът на самото увреждане, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено то, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания, осакатявания, загрозявания и др. В този аспект съдът обсъди доказаните в производството от приетото заключение на СМЕ обстоятелства, а именно, че причиненото на ищцата увреждане, съставляващо счупване на големия пищял на дясната подбедрица в горния му край, е

наложило двукратно болнично лечение и наблюдение, а именно: за периода от 14.12.2020 г. до 22.12.2020 г. същата е приета в Отделение по ортопедия и травматология при М. „Д. А. Д.“ А., гр.К., както и в периода от 22.12.2020 г. до 29.12.2020 г. отново е пролежала в Отделението по ортопедия и травматология при М. „Д. А. Д.“ А., гр.К., и ѝ е извършена двукратна интервенция – на 16.12.2020г. под анестезия ѝ е извършена фиксация на фрактурата с винтове, а при второто пролежаване кръвна репозиция и МОС при долекуване след хир. От снетите показания на свидетеля Н.Д., син на ищцата, се установява и, че до момента на настъпване на ПТП ищцата била особено дейна, сама се грижила за зеленчуковата си градина, но че след това същата съществено се променила. Била с гипс около 6 месеца, през което време било необходимо някой да се грижи за нея, като тези грижи полагали и нейният син и съседките ѝ. След свалянето на гипса, започнала да ходи с проходилка, като с оглед обхванала я страхова невроза отказвала да стъпи на крака си и отказвала да излезе навън, защото живеела на трети жилищен етаж в блок без асансьор, започнала и да плаче без особена причина и трудно се успокоявала. Според св. Р. П. и св. А.К., нейни съседки, които се наложило да я обгрижват изцяло, ищцата в периода от декември до май не излязла от вкъщи, стресирала се от случилото се с нея, включително и към настоящия момент все още не се била възстановила и трудно пресичала уличното платно. А от изложеното от вещото лице д-р М. заключение се установява, че и към момента на прегледа, извършен на 26.05.2021 г. от д. П.- травматолог и от прегледа, извършен към момента на изготвяне на експертизата пострадалата, жена на възраст 76 години, все още не била в състояние да свие напълно крака в коляното си, но и че в.л. вижда с оглед приложеното ѝ правилно лечение, реалната възможност ищцата да се възстанови.

В своята съвкупност изброените, безспорно установени в производството обстоятелства, обосновават у съда извод, че за справедливо обезщетяване на причинените на ищцата неимуществени вреди –болки и страдания, вследствие причинената ѝ една средна телесна повреда, би била необходима сума в размер на 32 000 лв., поради което искът в останалата му част до пълния му предявен размер от 40 000 лв., следва да бъде отхвърлен.

Що се касае до основателността на предявения иск за обезщетяване на причинените на ищцата имуществени вреди, съдът съобрази заключението на в.л. д-р М.. От него установи, че именно във връзка с лечението на причинената ѝ травма са направени разходите по представените от ищцата в производството платежни документи: Фактура № 0000000592/06.01.2021 г., издадена от „Медика“ ООД за закупена ортеза на стойност 260 лв.; Фактура № 0000053431/16.12.2020 г. за закупени остеосинтезни средства на стойност 700 лв., издадена от М. „Д. А. Да.“ А.; Фактура № 0000053714/29.12.2020 г. за сумата от 58 лв. за заплатена потребителска такса, изд. от М. „Д. А. Да.“ А., и Фактура № 4000000030/29.12.2020 г. за закупен медикамент –Клексан на стойност 136.67 лева, изд. от ЕТ „Роси - Роса Овчарова“ – гр. К.. Сборът на така доказаните относими разходи в производството възлиза на 1 154.67 лв., като искът в останалата му част до пълния му предявен размер от 1 170.67 лв., следва да бъде отхвърлен.

Основателността на главните искове обуславя основателността и на акцесорните

такива, като в казуса законната лихва върху признатите главници от 32 000 лв. и от 1 154.67 лв., следва да се дължи така както е поискана на основание чл.497, ал.1, т.2 от КЗ, считано от 21.10.2021г., т.е., след изтичане на тримесечния срок от подаване на извънсъдебната претенция по реда на чл.380 от КЗ с вх.№ ОК-451-887/ 20.07.2021г.

При този изход на делото, относно разноските, съдът съобрази следното : Относно дължимата се в производството държавна такса, е приложена разпоредбата на чл.83, ал.1, т.4 от ГПК. Последното предполага, че с оглед изхода на делото, следва да бъде осъдено ответното дружество да заплати по сметка на съда дължимата се държавна такса в установения размер от 1 326.19 лв. Следва същото да бъде осъдено да заплати и направените в производството разноски за възнаграждение за в.л., изготвило заключение по назначената СМЕ в размер на 304.20 лв.

На ищцата не се следва присъждане на разноски. Такива следва да бъдат присъдени на основание чл.38, ал.2, във вр.и по аналогия от чл.36, ал.3 от Закона за адвокатурата за реално осъществено процесуално представителство, на упълномощения по делото адв. М. от КАК, в размер от 1 829.57 лв. с ДДС, определен от съда по чл. 7, ал. 2, т.3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения съразмерно уважения размер на исковата претенция, при съблюдаване на направеното от ответното дружество възражение за прекомерност и с оглед приложеното доказателство за регистрация по ДДС /л.129/. Върху отхвърлената част на предявената искова претенция, се следва присъждане на изрично поисканите и доказани, съгласно приложения списък по чл.80 от ГПК /л.72;л.78/, разноски на ответното дружество в общ размер от 526.27 лв. с ДДС и 59 лв. без ДДС-за заплатено възнаграждение за в.л. за изготвената САТЕ.

Водим от горното, Окръжният съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА З. „Б. И.” А., с ЕИК *, със седалище и адрес на управление гр. С *, район Л., бул. „Д. Б.” №*, да заплати по исковата претенция с правно основание чл.432, ал.1, във вр. с чл.380 от КЗ, във вр. с чл.45 от ЗЗД и чл.497, ал.1 от КЗ, във вр. с чл.86 от ЗЗД, на Г. К. Г., с ЕГН *****, от гр.К., ул. „О.“ № *, сумата в размер на 32 000 лв., съставляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания от причиненото ѝ телесно увреждане, както и сумата в размер 1 154.67 лв., съставляваща обезщетение за имуществени вреди, в следствие на ПТП, настъпило на 14.12.2020 г. в гр. К., ведно със законна лихва върху сумите, считано от 21.10.2021 г. до окончателното им изплащане, по сметка с IBAN BG40UBBS ***** при „ОББ“ АД, като ОТХВЪРЛЯ исковата претенция за неимуществени вреди в останалата ѝ част до пълния ѝ предявен размер от 40 000 лв. и за имуществени вреди в останалата ѝ част до пълния ѝ предявен размер от 1 170.67 лв.

ОСЪЖДА З. „Б. И.” А., с ЕИК *, със седалище и адрес на управление гр. С *, район Л., бул. „Д. Б.” №*, да заплати на основание чл.38 от ЗА, на адв. Н.В. М., с ЕГН *****,

член на АК - К., сумата в размер на 1 829.57 лв. с ДДС, съставляваща възнаграждение за процесуално представителство, съразмерно уважената част на исковата претенция.

ОСЪЖДА З. „Б. И.” А., с ЕИК *, със седалище и адрес на управление гр. С *, район Л., бул. „Д. Б.” №*, да заплати по сметка на Окръжен съд, гр. К., сумата в размер на 1 326.19 лв., съставляваща дължима се в производството държавна такса, както и сумата в размер на 304.20 лв., съставляваща разноси по производството.

ОСЪЖДА Г. К. Г., с ЕГН *****, от гр.К., ул. „О.“ № *, да заплати на З. „Б. И.” А., с ЕИК *, със седалище и адрес на управление гр. С *, район Л., бул. „Д. Б.” №*, сумите в размер на 526.27 лв.с ДДС и 59 лв., съставляващи адвокатско възнаграждение и разноси по производството, съразмерно отхвърлената част на исковата претенция.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Пловдивския апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Кърджали: _____